

Barbara Doderer, Flip van Duijn, Suus Ruis en Roxane Knetemann

Een lijntje naar boven...

Normaal gesproken stonden niet zij, maar hun vader of moeder in de schijnwerpers. Tot het moment dat ze nog overlijdt en zij opeens alle aandacht krijgen. Voor één keer deden ze hun verhaal en daaruit blijkt dat ze nog allemaal een lijntje hebben met de hemel...

Door YVONNE HOEBE
Foto DANIEL KROLL

Ze zijn nog allemaal, stuk voor stuk, supertrots op hun overleden ouder en denken nog vaak aan hen. Twaalf kinderen van twaalf overleden bekende Nederlanders antwoorden dan ook spontaan ja op de vraag van auteur JAN VRIEND om herinneringen op te halen aan hun bekende vader of moeder. Zo belandde de schrijver aan de Amsterdamse keukentafel bij FLIP VAN DUIJN, de zoon van ANNIE M.G. SCHMIDT, sprak hij in het schijnsel van de blinkende medailles van GERRIE KNETEMANN met zijn dochter ROXANE en saak met LOLA BROOD las hij gedichten van haar vader HERMAN. De interviews zijn gebundeld in het boek

Groeten uit de hemel dat afgelopen week in het bijzijn van de meeste geïnterviewden werd gepresenteerd. Thuis bij BARBARA DODERER, de dochter van JOOP DODERER uit diens vierde huwelijk, staat de cd-box met **Swiebertje**-afleveringen prominent naast de televisie. Ook al is haar vader, die in 2005 overleed, er niet meer, voor Barbara blijft hij toch altijd in de buurt. 'Om hem te laten zien dat we steun aan elkaar hebben, vroeg ik mijn halfzus als getuige bij ons huwelijk. De trouwkaart heb ik op het graf van mijn vader achtergelaten. Net als het geboortekaartje van mijn zoonnetje. Zodat hij weet dat het goed met ons gaat. Als ik ergens mee zit, ga ik naar hem toe en vertel mijn verhaal. (Joop heeft zijn laatste rustplaats op Zorgvlied in Amsterdam, op zijn graf staat een beeld van **Swiebertje**, red.) Ik spiegel me aan hem, als ik ergens over twijfel, vraag ik me af hoe hij het zou aanpakken. Dan weet ik precies wat zijn antwoord is en weet ik wat me te doen staat. Ik zou hem nog willen vertellen dat hij een fantastische vader voor me is geweest en dat hij in alles mijn voorbeeld blijft. Door hem weet ik ook dat je

Win 'Groeten uit de hemel'

In het boek **Groeten uit de hemel** vertellen kinderen van ANDRÉ HAZES, TOON HERMANS, HERMAN BROOD, ANNIE M.G. SCHMIDT, WILLEM RUIS, FRANS HALSEMA, RUDI CARRELL, TOM MANDERS, GERRIE KNETEMANN, THEO KOOMEN, JOOP DODERER en KO VAN DIJK over hun overleden ouder, waarbij opvalt dat de band met de overledene onverminderd sterk blijft. Voor de lezers van weekblad **Privé** zijn tien boeken beschikbaar gesteld. Geef antwoord op de vraag:

Hoe heet de zoon van Annie M.G. Schmidt?

Stuur uw antwoord binnen twee weken na verschijning van dit blad naar Redactie weekblad **Privé**, o.v.v. Groeten uit de hemel, Postbus 1980, 1000 BZ Amsterdam.

V.l.n.r. Barbara Doderer, Roxanne Hazes, Lola Brood, Jan Vriend, Netty Langedijk, Peter-Jan van Dijk en Roxane Knetemann.

moet genieten van het leven en dat je je niet te druk moet maken over dingen waar je toch geen invloed op hebt. En zeker niet over geld of carrière. Als de liefde er is, is dat genoeg.'

Dagboek

SUUS RUIS heeft ergens op zolder nog een stapel videobanden met de shows van haar vader WILLEM RUIS en toen op een digitaal themakanal een week

lang oud materiaal van Willem werd vertoond, keek ze iedere avond. Herinneringen aan haar vader zijn vooral herinneringen aan de laatste jaren van zijn leven. 'Mijn zus en ik gingen mee naar tv-opnamen, hij regelde dat hij thuis was als we uit school kwamen en op woensdagmiddag aten we samen krokettes.' Het meest dierbare dat Suus nog van hem heeft, is het dagboek van hun laatste vakantie. 'Mijn

vader heeft beschreven wat er tijdens die vakantie gebeurde en wat er in hem omging. Heel beschouwend verwoordde hij zijn twijfels over de bevestiging in zijn werk en hoe het verder moest met twee opgroeiende meiden.' Op 4 augustus 1986, tijdens die vakantie in de Spaanse badplaats Denia, overleed Wil-

lem. Zijn dochters waren toen twaalf en dertien jaar. 'Mijn vader

over hem, maar verbazen we ons er vooral over dat het allemaal alweer zo lang geleden is.'

Als FLIP VAN DUIJN over zijn moeder ANNIE M.G. SCHMIDT praat, neemt hij het woord moeder of mama niet in zijn mond. Hij noemt haar stevast Annie. Hij behaagt de belangen van haar nalatenschap. 'Mijn moeder is mijn

werk.' Op cd's leest hij haar werk voor. 'Dan merk ik dat het nog steeds actueel is. **Wiplala** is vijftig jaar geleden geschreven, maar het lijkt alsof het gisteren was.' Flip vindt het jammer dat hij enig kind is gebleven. 'Vroeger vond ik dat wel prettig. Nu is het een gemis dat ik de herinneringen uit mijn jeugd niet kan delen. Dat ik nooit kan roepen: Weet je nog van toen?' Maar ach, wie heeft de kans om zijn eigen kinderen voor te lezen uit het werk van zijn moeder? Als ik daarbij stilsta, voel ik me echt bevoorrecht.'

Verdriet

Nog maar enkele weken geleden stond ze opeens volop in de schijnwerpers, ROXANE KNETEMANN, toen ze in de duinen van Schoorl, de plek waar haar vader GERRIE plotseling was overleden, een herdenkingsmonument wilde neerzetten. Dat werd verboden door de boswachter en het verdriet bij de familie Knetemann was groot. Want de op 2 november 2004 overleden Gerrie maakt nog steeds deel uit van het gezin. In de gang glimmen zijn medailles en in de kamer hangen zeker tien schilderijen met zijn afbeelding. 'Het is leeg zonder mijn vader. Had hij nog geleefd, dan was ik veel verder geweest in de wielrennerij. Hij had mijn twijfels weg kunnen poetsen en mijn zelfvertrouwen kunnen opvrijsen. Want net als iedere sporter aarzel ik soms over mijn eigen kunnen.' Als Roxane haar vader erg mist, draait zij cd's met de roemruchte **Kneet-story's**, zijn sappig verwoorde belevissen van de koers, ooit opgenomen voor radio. 'Vaak zet ik ze een dag voor de wedstrijd op. Dan is het net alsof hij ergens van boven special toegen mij praat. Het meest mis ik hem op het Kopje van Bloemendaal. Dat ritje was altijd iets van ons samen. Als ik daar in mijn eentje rijd, klopt het niet meer.'

Openhartig
voor het boek
'Groeten uit de hemel'

zit in mijn hart. Op zijn sterfdatum bel ik altijd met mijn zus en mijn broertje. Dan praten we even